

A Másság Pártjának fő prókátora, Fodor Gábor képviselő parlamenti napirend előtti felszólalásában az 1848-49-es forradalomra és szabadságharcra emlékezve A Másság Pártjának fő prókátora, Fodor Gábor képviselő parlamenti napirend előtti felszólalásában az 1848-49-es forradalomra és szabadságharcra emlékezve „Az ünnep elszáll, a válság itt marad” című felszólalásában azt a bölcs megjegyzést tette, hogy „Elődeink 48-ban együtt harcoltak a szabadságért, együtt harcoltak a lengyelekkel, románokkal, horvátokkal, szerbekkel, zsidókkal”. Ennek a zagyvaságnak a valóságtartalmáról és az együttiharcolás arányairól most tekintsünk el, hogy arra figyelhessünk, a jeles liberális politikus Kállai Ernő és Daróczi Gábor cigányfőemberek után megismételte, hogy Gábor Áron cigány származású volt.

Ennek hatására Székelyföldön a jogos felfortyanásoktól felforrósodtak a telefonhuzalok. Az említett két, a cigányságnak hőst lopó roma történésztudós badarságát a múlt évben többen, több írásban is kimutattuk, de a hazugságok és hamisítások makacs természetűek, s ha Fodor Gábor ilyen mentorokra támaszkodik, saját magáról egyszer ő is megtudhatja, hogy Gábor utóneve révén roma származású hős, Gábor Áron cigány rokona. A különbség csupán annyi, hogy ő az ellenőrizetlen, ostoba és minden bizonyíték híjával lévő szónoki-sajtóbéli kacsát hápogtatja és tömi, és nem ágyúval, mint - Kállai csodálatos, nyelvi minta értékű megfogalmazása szerint - a „Gábor cigányközösséghez tartozó ágyúkészítő...” művelte.

A balliberális szadeszesek nem először lőnek túl a célon, s a cigányügy manapság egyébként is divatosan felkapott téma. A szadesesek Gáborának a melléfogása sem véletlen. Jelzi a magyar historiában, és különösen a székelység történetében való szánsalmas tájékozatlanságot, de beszédes bizonyíték Gábor Áron nemzeti hovatartozásának elcsórása és a Magyar Országházban való elhangzása arra is, hogy Fodor Gábor tanácsadói is megérik a pénzüket. A magyar névadás történetéről halvány fogalmuk sincs, tölük, neve alapján akár Bethlen Gábor Erdély cigányvajdája is lehet.

Gábor Áronra visszatérve néhai Incze Lászlót, a kézdivásárhelyi Céhmúzeum volt igazgatóját idézem (Székely Hírmondó, 2006. február 22.) :

„Egyszerűen felháborítónak tartom Daróczi Gábor kijelentését, aki magas fokú tudatlanságáról, a történelem nem ismeréséről tett ezúttal is tanúbizonyságot. Ennek a politikusnak – aki ráadásul még oktatásügyi minisztériumban is dolgozik – fogalma sincs arról, hogy kik a székelyek, vagy hogy egyáltalán hol élnek a Gábor cigányok Erdélyben. Daróczi egyszer már felháborított egy nyilatkozatával, akkor sem hagytam válasz nélkül, és úgy gondolom, hogy ezt követően is levelet fogok írni neki.”

Khell Ödön, a berecki Gábor Áron Alapítvány elnöke ugyanabban a lapszámban:

„Nemrégiben elkészítettük Gábor Áron családfáját is, akinek ősei tulajdonképpen Lemhényből származnak. Gábor Áron egyébként köztudottan székely ezermester volt, aki leginkább asztalossággal foglalkozott, semmiképpen sem a cigányokra jellemző kézműves mesterségekkel. Kíváncsi vagyok, hogy Daróczi úr mivel tudná alátámasztani kijelentéseit.”

Néhai Kónya Ádám, a Székely Nemzeti Múzeum volt igazgatója:

„Egyáltalán azt kellene megvizsgálni, hogy a XIX. században léteztek-e Gábor cigányok Felsőháromszéken, mert tudomásom szerint Maros és Hargita megyében telepedtek meg annak idején. Olvastam már olyant is, hogy Gábor Áront egy román mesterember tanította meg ágyút önteni, úgyhogy én már semmin sem csodálkozom. Szólásszabadság van, mondani bármit lehet. Hogy is mondta, hogy hívják az urat? Daróczi Gábor? Tehát ő is Gábor?

Valójában nincs jelentősége annak, hogy Daróczi úr Gábor-e vagy sem, s attól sem kellene megfutamodni, ha Gábor Áronról valamilyen csoda folytán az derülne ki, hogy tényleg roma származású volt – aminek azért nagyon kevés a valószínűsége. Annak idején a cigányok is

hoztak áldozatot a szabadságharc oltárán, érdemüket egyáltalán nem csorbítja faji hovatarozásuk. De azért a napjainkban dívó liberalizmus túlkapásai ellen fel kell emelni a szavunkat, hiszen a nagy egységesülés, homogenizálás jegyében fölösleges romának nevezni egy történelmi hőst, ha történetesen nem is volt az. De még ennél is elszomorítóbb az a tény, hogy az MSZP-SZDSZ irányította (sokak szerint inkább elzüllesztett) magyar oktatásban az illetékes szerint "az a legfontosabb cél, hogy Gábor Áron cigány volta ki ne maradjon a tankönyvekből." (Lejegyezte Gyergyai Csaba)

Gábor Áron 1814 november 27-én született Bereckben. Tüzérségi ismeretekre Gyulafehérváron tett szert, katonai, műszaki előadásokat hallgatott Budapesten és Bécsben Ott ismerkedett meg az ágyúk szerkezetével.

Dr. Imreh István professzor szerint: „A bereckiek nemcsak hitet tettek a szabadság és testvériség eszméi mellett, hanem Gábor Áron személyében a gátaakat sodró forradalmi áramlásnak irányt szabó vezetőt, a harchoz eszközt gyártó művelt, tanult, képzett, felkészült embert is tudtak adni.”

Fábián (férjei után Kovács, illetve Vántsa) Erzsébet sepsiszentgörgyi óvónő:

„Megint készül egy történelemhamisítás. Gábor Áron testvére, Gábor Anna az én nagyapámnak a dédanyja volt. Apjuk, Gábor István Bereckben volt nótárius. Anna egy Kovács Mózes nevű földbirtokoshoz ment feleségül. A nagyapám elmesélte annak idején, hogy hétszilvafás nemesek voltak, tehát hamis a leírt kép. (...) Szégyen hogy így lehessen a történelmet hamisítani a mai napig is. Visszautasítom a feltételezést a családom és a rokonság nevében, akik nagyobb részben még a mai napig is Erdélyben élnek.”

A Fodor Gábor úr szíves figyelmébe ajánljuk, hogy a székelyföldi kételemmű névadás szokása – egyébként felsőbb rendelethez – a 16. század utolsó évtizedeiben alakult ki. E szerint – dr. Demény Lajos tanulmányából idézem - Bereczk Balázs fia a Balás családnevet, a nevezett Balás Gáspár fia Gáspár Simon volt.

Szabó T Attila professzor: „Amíg a magyarság kisebb társadalmi közösségeiben, a család szűk vérségi korlátok közé szorított keretei között élt, vérségi alapon elkülönülő csoportjainak tagjait a rokoni kapcsolatok megjelölésével különböztették meg egymástól.” Később, századokon át az egyelemű név volt használatos. A kereszténységre való áttérés hozott jelentős változást, a bibliai eredetű egyelemű nevekből, Ábrahám, Ádám, Barnabás, Dávid, Eszter, Márk, Máté, Pál, Péter stb. stb. az előbb bemutatott séma szerint kételemmű – vezetékek és utónévvé – váltak. A számos és bokros Gábor családnév etimológiája is a fennebb bemutatott passzus szerint alakult. (Főleg.)

Egyébként a Gábor – a kalapos – cigányokat én nagyra becsülöm, írtam is róluk bőven. Bádog esőcsatorna készíttéssel és ennek felszerelésével foglalkoznak. Gábor Áronról egyikük sem tudott semmit, holott ők voltak 1990-ben Marosvásárhely véres márciusának a hősei. Közülük egy boly Bölönben telepedett meg, hogy a háromszéki megrendelőket könnyebben elérhessék.

Bereckben is megfordultak, de a berecki Gábor Áron családjához semmi közük, és senki berecki vagy más emberfiának eszébe nem jutna, hogy ezek a nagy családi közösségekben élő „Gáborok” a székely-magyar Gábor Áron leszármazottjai lennének.

Fodor Gábornak pedig azt ajánljuk, hogy történelmi kutatásainak eredményét őrizze otthon, s a Gábor Áron szülőföldjére ne merészkedjék, mert itt még a papírgalacsint és tojásdobálást nem tiltja törvény.

A márciusi ünnep Magyarországon valóban elszállt, s a válság maradt, mert a legsúlyosabb válság erkölcsi-politikai.

A névlopás, az ősök kicserélése vagy elcsórása ezek közé tartozik. Sylvester Lajos

Újra elcsórták Gábor Áron nevét-nemzetiségét

Írta: Gondola- 2009. március 20.

2009. március 20. péntek - Módosítás: 2009. március 20. péntek
